

De vraag aan de Nederlandse burgers (internetconsultatie) om wetgeving uit te mogen breiden met *“het verbieden van politieke partijen die een “bedreiging” vormen voor de samenleving”* is een strategische vraag. Zou de vraag met u en mij van doen hebben dan zou die bij u en mij opgekomen zijn. Ook al wordt een vraag buiten ons gesteld, de vraag wordt binnen ons begrepen en dat geldt ook voor het antwoord wanneer het geboden wordt. Begrip is tegenwoordig ver te zoeken. Mensen worden binnen maatschappelijke instituties bedreigt waarbij door strategisch handelen (volgen overheidsbeleid) vragen uit de leefwereld (die van u en mij) verdrukt worden of zelfs ontkent.

In onze samenleving zijn voldoende uitsluitingsmechanismes aanwezig die ook buiten regel en wetgeving functioneren. Wij (burgers) zijn namelijk niet bevoegd om overal ons zegje te doen, m.a.w. het spreken is gereguleerd en gelimiteerd. Zelfs in de tweede kamer is de neiging aanwezig vertegenwoordigers het woord te ontnemen. Dan is er ook nog het taboe dat als uitsluiting haar werk doet. We mogen werkers binnen maatschappelijke instituties niet onze emoties tonen als we door hen (overheidsbeleid) in ons particuliere bestaan fundamenteel bedreigd worden. Tot slot is er uitsluiting door etikettering. Eenmaal een psychiatrisch etiket of een registratie als verward persoon en je stem is uitgesloten. Wie begrijpt dat spreken óók tonen is, wéét dus wat *ONGEHOORD* blijft. Daar is dus geen gebod of verbod voor nodig.

Politici die behoefte hebben een vorm van bepaald spreken te verbieden handelen uit angst en tasten daarmee de principes van een democratie en een rechtstaat aan. Angst is altijd een slechte raadgever. Het is ronduit absurd en het gat tussen politici en burger wordt groter. Gaat de overheid en durft de overheid in lijn met politieke partijen die een bedreiging zijn voor het land en haar burgers óók bedrijven en diensten die een bedreiging zijn voor de burgers verbieden? Denk aan omwonenden van startbanen, overlastgevende boeren bedrijven, vervuilende industrie om er maar enkele te noemen én wordt het spreken binnen de belastingdienst (toeslagen schandaal), politiekorps (racisme) dat leidt tot regelrechte bedreigingen (op basis van foute algoritmes) óók op die zelfde wijze aangepakt en óók verboden? Gaat de overheid de partijen die zij wil uitsluiten óók uitsluiten van belastingplicht zodat die partijen niet zelf mee hoeven te betalen aan een systeem dat hen uitsluit en zelfs het spreken ontnemt?